

KERK *& leven*
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
www.kerkenleven.be

**VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER**

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

ALGEMENE REDACTIE

tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
NV Halewijn

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

© copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK *& leven* zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

OPGEPIKT

VOOR U BESPROKEN

DE BELLE EPOQUE INGEKLEMD

Markus Wolf is *Konzertmeister* bij het Beierse staatsorkest. Die aanstelling heeft de jonge violist beselect niet gestolen. Op zijn Stradivarius uit 1722 brengt hij alvast een uiterst bevallige en harmonieuze toon voort, ook al zal dat deels wel te maken hebben met dit prestigieuze instrument, hem uitgeleend door BayernLB, de Beierse staatsbank. Nochtans is het geen uurtje *easy listening*, makkelijk luisteren, dat de jonge virtuoos ons verschaft met de vioolsonates van respectievelijk Richard Strauss (1864-1949) en Hans Pfitzner (1869-1949). Het betreft immers betrekkelijk moeilij-

ke werken — het eerste van Strauss uit 1887, het tweede van Pfitzner uit 1918. Beide werken markeren het begin en het einde van de zogeheten belle époque in West-Europa.

Strauss' vioolsonate opus 18 is een jeugdwerk, maar wel voldragen en vooruit op zijn tijd. Aangezien de (Duitse) kamermuziek uit de negentiende eeuw die we vandaag te horen krijgen, vooral van de hand is van Johannes Brahms en Antonin Dvorak, is het hoogst interessant eens dit uitzonderlijke werk van Richard Strauss zo goed vertolkt te horen. Marcus Wolf en zijn evenknie, de pianist Julian

Riem, slagen erin de fluwelen melodieën te verzoenen met af en toe opwellende romantische en soms heroïsche aandrang. Ze doen het bovendien steeds in een innige dialoog, waarbij de viool zich probleemloos laat gelden naast het welluidende klavier.

Van hetzelfde goede hout gesneden is beider vertolking van Pfitzners opus 27. Dat werk prijkt zelden op het repertoire, zodat elke nieuwe versie weer een verrassing is. Horen we in de vioolsonate van Strauss reeds de voorbode van diens latere symfonische werken en opera's, dan lijkt die van Pfitzner in zekere zin wel schrijlings te zitten op de breuklijn van een geheel nieuwe tijd. Het werk sloot immers Pfitzners eerste schrijfperiode af in Mainz en Straatsburg. Enige tijd later zou de componist vol overgave Adolf Hitler volgen,

een keuze waardoor zijn muziek na Wereldoorlog II lange tijd als onuitvoerbaar werd bestempeld. Pfitzners stijl is en blijft evenwel heel persoonlijk. Hij was al vroeg onder de indruk gekomen van Robert Schumann en Richard Wagner en trachtte alsnog de klassieke zowel als de romantische traditie te bewaren, terwijl hij eigenlijk — overduidelijk te horen in deze sonate — nieuwe wegen uit wilde. (JC)

Richard Strauss & Hans Pfitzner, *Violinsonaten*, (Strauss' opus 18 en Pfitzners opus 27), door Markus Wolf (viool) en Julian Riem (piano), Farao Classics/BayernLB (distributie codaex), B 108 034, richtprijs 15,50 euro.

EVEN STOP

HUB RABBI

Mia BERTMANS

Ja, Jezus' bezieling heeft een enorme invloed op zijn leerlingen. De uitverkoren Twaalf leven dicht in zijn nabijheid. Jezus is een jonge man om naar op te kijken. Vol levenslust, vol energie en met een nooit geziene geestdrift. Ze ervaren dagelijks zijn volheid van leven, ze ervaren zijn goddelijke kracht.

De Twaalf zien wonderen en genezingen, horen woorden van troost en bemoediging. Jezus' laaiende enthousiasme en bezieling werken aanstekelijk. Zijn lach en vrolijkheid slaan op hen

over. De blijde boodschap dat God midden de mensen is, spettert als vonken over hen neer. Jezus' evangelische boodschap wil in Gods naam boven alles liefde, bevrijding, mededogen, vergeving en vrede brengen.

Fris, dynamisch en tegelijk met een tedere barmhartigheid gaat Jezus de mensen tegemoet. Niet alles wat Hij doet of zegt, begrijpen ze. Soms praat Hij een vreemde taal, waar ze niet bij kunnen. Maar ze luisteren, ze beluisteren zijn woorden en vragen Hem vaak uitleg. De apostelen kijken werkelijk naar Hem op als naar hun leermeester, een rabbi. Maar Hij leert

hen allereerst dienaar te zijn.

Hij zegt het letterlijk: „Wees een dienaar voor je naaste.” Een nederige taak die je groot maakt. Werkelijk, Jezus is een mens om van te houden. Ongetwijfeld komen bij de Twaalf soms vragen op. „Wie is Hij toch, wat zegt Hij toch?” En de relatie met zijn Vader is ook voor hen vrij onbekend. Heel intiem gaat Jezus biddend met zijn Vader om. De Vader is in alles zijn toeverlaat, zijn vertrouwen. Zo hebben zij God nooit gekend. Jezus leert hen zelfs bidden met de woorden: „Onze Vader.”

Jezus is gelukkig met zijn vrienden. Hij noemt ze broers en zusters, en dat zijn ze ook. Meer nog, iedereen die zijn woorden beluistert, zijn broers en zussen. Hijervaart de leerlingen als een geschenk van zijn Vader. Voortaan is Hij niet meer alleen als hij de

streek rondtrekt. Samen volgen ze de weg van dorp tot dorp.

Later stuurt Hij de volgelingen ook per twee erop uit. En Hij waarschuwt hen: „Kom je op een plaats waar ze je niet willen ontvangen en waar ze weigeren naar je te luisteren, ga dan weg. Sla het stof van je voeten, zodat ze gewaarschuwd zijn wat voor soort mensen ze zijn.”

En de discipelen gaan op pad. Ze drijven veel demonen uit en maken zieken beter door hen te zalven met olie. Ze maken, zoals Jezus, het goede nieuws overal bekend: „Het Rijk Gods is nabij. Bekeer je! Begin een nieuw leven.” Vraag is: blijven de apostelen en de leerlingen door alles heen Jezus trouw? Of verwachten ze toch iets anders van Hem?

Zondagsgebed

Bij de 9de zondag door het jaar Manu Verhulst

Geest van God,
die mensen bij elkaar brengt
en tot gemeenschap maakt,
ontsteek in ons het vuur van toen.
Geest van God,
geef uw warme liefde
aan hen die geslagen en gekwetst,
vernederd en verlaten werden.
Behoed hen voor verbittering
en houd de wanhoop ver van hen.
Wees Gij hun moeder en hun vader,
hun veilig huis
waar zij op adem komen
en herleven.

Zondagsgebed plukt uit de *Gebedskalender Kerk & Leven 2011*. Deze handzame scheurkalender, met vermelding van alle heiligen van de dag en dagelijks een aangepast gebed, is tegen 15 euro (zonder verzendingskosten) te koop in een van de liturgische centra in uw buurt: De 3 Leliën, Leopoldstraat 59, 2000 Antwerpen, 03/231.03.39 · De 3 Provinciën, Abdijstraat 1, 3271 Averbode, 013/78.04.60 · De Wijngaard, Begijnhof 4, 8000 Brugge, 0477/26.56.17 · Incontri, Kolenmarktstraat 61, 1000 Brussel, 02/509.97.32 · LKD, Dijkstraat 32-34, 9200 Dendermonde, 052/20.19.76 · Carmelitana, Burgstraat 46, 9000 Gent, 09/225.48.36 · Pascali, Nederpolder 16, 9000 Gent, 09/223.40.30 · De Bron, Marktstraat 88, 8530 Harelbeke, 0477/26.56.17 · PIC, Tulpinstraat 75, 3500 Hasselt, 011/21.29.46 · Castrum Abdij Keizersberg, Mechelsestraat 202, 3000 Leuven, 016/31.00.65 · De Peerle, Frederic de Merodestraat 18, 2800 Mechelen, 015/29.84.62 · De Branding, Kerkstraat 22, 8400 Oostende, 0477/26.56.17 · Hermieuwen, Noordstraat 100, 8800 Roeselare, 051/20.15.41 · De Vlaspit, Vlasfabriekstraat 14, 1060 Sint-Gillis, 02/533.29.39 · De Oude Linden, Abdijstraat 40 c, 2260 Tongerlo, 014/53.82.13.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER
VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Nu zaterdag belanden we in onze volkskalender aan op de feestdag van de heilige Coleta. Dat was iemand die destijds geschiedenis maakte omdat ze de Franciscanerorde hervormde. Vandaar dat ze vandaag nog altijd plechtig vereerd wordt in de Clarissenkloosters. Die Coleta is niet direct een weerheilige. Laat ik het dan toch maar even hebben over een zeer merkwaardig element in de weerspreuken die gaan over de maand maart. Daarin wordt nogal eens gesproken over een taart. Nu zou je kunnen zeggen: ah ja, da's normaal, want taart rijmt op maart. Maar nee: ik heb ontdekt dat er toch een andere reden kan worden ingeroepen. Maar ik geef u eerst een voorbeeld van zo'n spreuk:

**MAARTE, MAARTE.
DIE BAKT TAARTEN.
VAN WATEREN VAN WIND.
DEN BAKKER WEL GEZIND.
EN VALT MAART STIL
AL IN APRIL
EN KAN HET NIET GEDIJEN
DAN WACHT HIJ TOT IN MEIE.**

Welnu, op een oud prentje met als hoofding “de jaargetijden en de maanden” vond ik de maand maart, voorgesteld als een oud vrouwtje met kapmantel. Dat vrouwtje staat op die prent afgebeeld voor een oven waaruit de vlammen slaan en daarnaast ligt een grote stapel smakelijke koeken. En de rijmtekst daarop zegt:
**PAS MAAR OP, MIJN LIEFSTE KIND:
'T ZIJN KOEKEN VAN HAGEL EN VAN WIND.**

In andere afbeeldingen en in oude teksten wordt ook wel eens gesproken over de “maartkoek” waarvan het deeg uit hagelstenen werd gekneet. Al wie van die koek at, kon zelfs in de zwaarste slagregen niet nat worden... Maar, zei het verhaal, diegene die maartkoeken eet, moet er zich wel voor behoeden ooit met z'n aangezicht vlak in de noordenwind te gaan staan, want dan vliegt hij hoog in de lucht en zal nimmer op aarde weerkeren...